

[Samuelsen.]

eller anden form for lokalråd i de større bysamfund vil sikkert kunne lette overgangen til de store områder.

Jeg var glad for de bemærkninger, som hr. A. Chr. Andersen gjorde vedrørende Københavnsområdet. Når vi nu har fået løst problemerne i provinsen, må turen jo komme til København, hvis det ikke skal blive et helt u-landsområde.

Med disse bemærkninger kan jeg tilslutte mig lovforslaget på det radikale venstres vegne, idet jeg dog gør opmærksom på, at der er nogle i den radikale gruppe, som ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Krog Hansen: I fremsættelsestalen siger ministeren til sidst, at det vil være af værdi, om lovforslaget kunne blive genstand for en relativt hurtig behandling her i tinget. Jeg er enig med ministeren i denne bemærkning, forudsat at ordet relativ virkelig betyder relativ, eller, sagt på en anden måde, at vi virkelig får tid til i udvalget at gennemdrøfte alle de spørgsmål, der rejser sig i forbindelse med løsningen af problemerne omkring Århus, Odense og Ålborg. Vi må ikke være blinde for, at selv om København og hovedstadsområdet ikke er med i denne ombering, må vi på et eller andet tidspunkt, som det også har været nævnt af andre ordførere, tage stilling til hele dette problem. Og det kunne jo meget vel tænkes, at det, vi vedtager i forbindelse med Ålborg, Århus og Odense, vil blive bestemmende for, hvordan hovedstadens struktur kommer til at se ud.

Må jeg sige om selve lovforslaget, at de kriterier, som vi i socialistisk folkeparti lægger megen vægt på, kort kan gøres op på følgende måde, uden at den rækkefølge, som jeg nu vil nævne, er prioriteret:

For det første må der skabes mulighed for en fælles planlægning af et område, som er så integreret, som tilfældet er med hvert af de 4 store byområder. For det andet må der skabes en 100 pct. økonomisk udligning i disse områder, således at man undgår, at der i ét område f. eks. bor lutter arbejdsmænd og i et andet område lutter millionærer, fordi man har fundet ud af, at dette sidste område er et skattely. For det tredje må en sådan koncentration ikke medføre, at man får et uhåndterligt administrations-

apparat, eller at kontakten — og det finder jeg er meget, meget vigtigt — mellem borgere og politikere forsvinder. Tager man de to første ting, som jeg har nævnt, peger de jo henimod det forslag, som ministeren her har fremsat, altså én samlet kommune inden for hvert af de undersøgte områder.

Det ligger jo noget anderledes med det tredje, jeg nævnte, nemlig kontakten til borgerne og den kolossale administration, som sådanne storkommuner vil få. Dette tilgodeser ministerens forslag ikke, så vidt jeg kan se, og man kan jo mene, at det er noget, der betyder mindre. Men de, der kender en lille smule til, hvordan forholdene er her i København — man kunne også nævne Stockholm — ved jo, at kontakten mellem borgere og politikere ikke er særlig stor. De ved, at når en borger henvender sig om et eller andet, som politikerne måske synes er et lille problem, men som for borgeren er et vældig stort problem, er denne kontakt ikke særlig stor. Man kan nævne, at man i købstæderne har en byggesag, og den går formentlig igennem på omkring 14 dage, og det er blevet fortalt mig — jeg ved ikke, om det er rigtigt — at en byggesag i Stockholm tager helt op til flere år, og de, der sidder i borgerrepræsentationen her i København, kan nok fortælle noget om, hvor lang tid der egentlig går, før alle de forskellige instanser, som findes, har ekspederet disse sager, og inden borgeren får besked på, hvad der egentlig skal ske med denne byggesag.

Det er naturligt at spørge sig selv, hvordan man får tilgodeset de 3 ting, som jeg har nævnt, og det er også rigtigt, at man i en del af forstadskommunerne har været inde på, hvordan man kunne løse disse spørgsmål; der er også en del af ordførerne her i dag, som har nævnt, hvilke muligheder man måske havde for at tilgodesse alle disse 3 ting, nemlig en økonomisk udligning, en overordnet planlægning og en maksimal kontakt ud til borgerne.

Jeg skal ganske kort skitsere, hvordan man eventuelt kunne bygge et sådant system op. Jeg siger ikke, at det er 100 pct. skudsikkert; det er klart, at det er noget, vi må gennemdrøfte i udvalget, men det ligger ret tæt op ad de tanker, som man har gjort sig i en del af forstadskommunerne.